

Поради батькам

Десять кроків, щоб стати кращими батьками.

1. Любов є найважливішою потребою усіх дітей і однією з основних передумов позитивної поведінки дитини. Батьківська любов допомагає дитині формувати впевненість у собі, викликає почуття власної гідності.
2. Прислуховуйтеся до того, що говорить Ваша дитина. Цікавтеся тим, що вона робить і відчуває.
3. Всі взаємостосунки, в тому числі й ті, що будуються на любові й довірі, потребують певних обмежень. Батьки самі мають визначити ці обмеження для дітей. Пам'ятайте, що порушення дітьми будь-яких обмежень є для них природним процесом пізнання, і не варто це розцінювати як прояв неслухняності.
4. Сміх допомагає розрядити напружену ситуацію. Часом батьки бувають занадто серйозними. Це заважає їм сповна відчути радість батьківства. Вмійте побачити веселі моменти при кожній нагоді.
5. Намагайтеся побачити світ очима Вашої дитини і зрозуміти її почуття.
6. Хваліть і заохочуйте дитину.
7. Поважайте свою дитину так, як поважали б дорослого. Дозвольте дитині брати участь у прийнятті рішень, особливо тих, що стосуються її. Прислухайтесь до думки дитини. Вибачайтесь, якщо вчинили неправильно по відношенню до дитини.
8. Плануйте розпорядок дня дитини. Діти почуватимуться більш безпечно, якщо дотримуватимуться розпорядку дня.
9. У кожній сім'ї є свої правила. Будьте послідовними і їх дотриманні, про намагайтеся виявляти певну гнучкість щодо дотримання цих правил маленькими дітьми.
10. Не забувайте про власні потреби! Коли батьківство починає надто нагадувати важку працю, і ви відчуваєте, що Вам бракує терпіння, приділіть трохи часу лише собі. Робіть те, що приносить Вам задоволення. Якщо Ви розумієте, що втрачаєте контроль над собою і можете накричати на дитину, образити, принизити чи вдарити її, залиште дитину на кілька хвилин, порахуйте до десяти і заспокойтеся.

Поради батькам

Факти, що можуть Вас здивувати...

Діти часто не розуміють, чому їх покарано.

Дослідження доводять, що вимоги дорослих часто видаються дітям незрозумілими. Пам'ятайте, коли дитина дістала ляпас, вона стає надто сердитою, знервованою та збудженою, тому не може зрозуміти, за що і чому її покарано.

Допомагайте дітям вести себе краще, даючи їм вибір. Не сперечайтесь з дітьми про справи, які не мають великого значення. Дозволяйте їм зробити вибір: нехай вони самі вирішують, у що одягатися чи що їсти. Це попередить прояви образи та непокори з боку дитини. Вона не дорікатиме, що Ви її постійно контролюєте.

Діти мають право на позитивне ставлення до себе. Уряд України зобов'язався дотримуватись принципів Конвенції Організації Об'єднаних Націй з прав дитини. В ній виголошено, що діти мають права, одним з яких є право на захист від будь-яких форм фізичного і психічного насильства та навмисного приниження.

Поради батькам

Як можна допомогти дитині добре поводитись?

Більшість батьків замислюються, чи правильно вони себе поведуть з дитиною. Звичайно, немає ідеальних батьків. Усі вони мають труднощі й іноді не впевнені, чи добре виховують своїх дітей. Однією з проблем, що найбільше непокоїть батьків, є питання поведінки: що треба зробити аби діти поведилися добре?

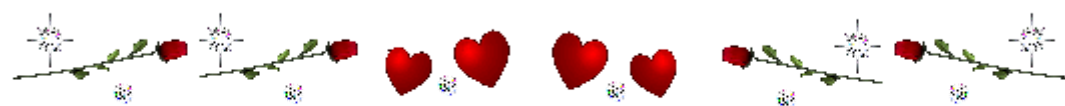
Подавайте дітям приклад хорошої поведінки
Діти вчаться, наслідуючи поведінку дорослих. Ваша поведінка - приклад для наслідування.

Змінюйте оточення, а не дитину.
Краще тримати цінні, крихкі та небезпечні предмети у недоступних для дітей місцях, аніж потім карати дітей за їхню природну цікавість.

Висловлюйте свої бажання позитивно.
Кажіть дітям, чого Ви від них очікуєте, замість того, чого НЕ бажаєте.

Висувайте реальні вимоги.
Запитуйте себе, чи відповідають Ваші вимоги віку дитини, ситуації, в якій вона опинилася. Ви маєте бути більш терпимими до маленьких та хворих дітей.

Обирайте виховання без побиття та крику.
На початку це може здаватися результативним, однак незабаром виявиться: щоразу Ви змушені бити все з більшою силою, щоб досягти бажаного результату. Крик є також шкідливим та можуть призвести до тривалих проблем емоційного характеру. Покарання не допомагають дитині виробити навички самоконтролю і поваги до інших.

Десять заповідей батькам

1. **Не навчайте того, в чому не обізнані:** для правильного виховання дитини потрібно знати її вікові та індивідуальні особливості.

2. **Не сприймайте дитину** як свою власність, не ростіть її для себе. Ваша мета – виростити її для життя серед людей.

3. **Довіряйте** вашій дитині, розтлумачуйте, що вона робить краще, а що – гірше. Залишайте за нею право на власні помилки: дитина оволодіє вмінням самотійно їх виправляти.

4. **Не ставтеся** до дитини зневажливо. Вона мусить впевнюватись у своїх силах поступово, тоді з неї виросте відповідальна особистість

5.Будьте терплячими

6.Будьте послідовними у своїх вимогах, однак запам'ятайте: твердість лінії у вихованні досягається не покараннями, а стабільністю обов'язкових для виконання правил, спокійним тоном спілкування, неквапливістю і послідовністю.

7.Потурбуйтеся про те, аби ваша дитина накопичувала досвід у спокійному темпі, дозволяйте їй відпочивати від ваших розпоряджень, зауважень, наказів. Нехай син або донька потроху самі вчаться розпоряджатись собою.

8.Виключіть зі своєї практики вислів: «Роби, якщо я наказав», замініть цю форму вимоги іншою : «Роби тому, що не зробити цього не можна, це принесе користь». Дитина має звикнути діяти не на догоду батьківському розпорядженню, а тому, що це доцільно, розумно, потрібно.

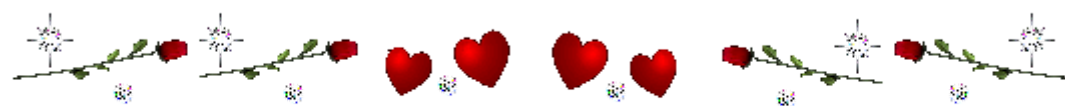

9. Оцінюючи дитину, кажіть їй не тільки про те, чим ви особисто не задоволені, а й про те, що вас у ній радує. Ніколи не порівнюйте свою дитину з сусідською, з її друзями, однокласниками. Порівнюйте з тим, якою вона була вчора і якою вона є сьогодні. Це допоможе вам швидше оволодіти азами батьківської мудрості.

10. Ніколи не кажіть, що вам ніколи виховувати свою дитину. Це все одно, що сказати: «Мені ніколи її любити»

В садочок? З радістю!

Літо — пора відпочинку. Але не втрачайте дорогоцінний час дарма. Адже можна відпочивати, готуючи одночасно з цим дитину до першого походу до дошкільного закладу. Адаптація дитини до садочку може проходити порізноmu. Але в будь-якому випадку їй складно буде з першого ж дня звикнути до того, що її оточують чужі та незнайомі їй люди протягом цілого дня. І навіть якщо дитина з радістю сприйняла звістку про швидкий похід в садочок, це не означає, що сліз не буде.

Якщо вже зараз виконувати декілька простих правил, то ви значно полегшите своєму малюку пристосування до нового стилю життя.

Правило 1. Спробуйте максимально підвести дитину до режиму дня в садочку. Привчайте дитину до того, що її будять в один і той же час.

Правило 2. В садочку дітки самі вміють взуватися та хоча б трохи одягатися

Правило 3. Навчайте дитину, що потрібно гратися разом з іншими дітками і не забудьте сказати, що іграшки в спільні.

Правило 4. Давайте дитині на сніданок молочну страву. В садочку готують манну, пшоняну, вівсяну, гречану та рисову каші, а також макарони. Тому було б добре, щоб дитина за літній період полюбила їх.

Правило 5. Нехай Ваша дитина вчиться їсти без сторонньої допомоги. Адже в садочку багато дітей і вихователька не зможе нагодувати всіх.

Правило 6. Обов'язково покладіть дитину вдень спати.

Правило 7. Гуляйте з дитиною на вулиці по декілька годин, покажіть які ігри можна грати в приміщенні, а які на вулиці.

Правило 8. Нехай дитина звикне, що потрібно спершу повідомити, про те, що їй потрібно в туалет. А справлятися з потребами вона мусить наодинці.

Правило 9. Залишайте дитину під наглядом інших людей (батьків, друзі, сусідів) спочатку на годинку, а потім довше, щоб дитина зрозуміла, що мама не може завжди бути з нею.

Не бійтеся дошкільного закладу. Це просто перші серйозні зміни, до яких необхідно звикнути Вашому малюку.

І головне, — наберіться терпіння. Його потрібно чимало.

ЯК ДІЗНАТИСЬ ПРО СПРАВИ ДИТИНИ ПРОТЯГОМ ДНЯ, НЕ ПРОВОКУЮЧИ ТА НЕ ОБРАЖАЮЧИ ЇЇ:

Не можна говорити	Можна говорити
Тобі сподобалися дитячий садок / діти / вихователі?	Що тобі сподобалося більше всього? З ким би ти хотів грати? Які іграшки тобі сподобалися?
Прийдеш ще в дитячий садок?	Яку іграшку ми принесемо з дому, коли завтра прийдемо знову в дитячий садок?
Тебе кривдили / тобі було тут погано / ти плакав?	Я ж обіцяла прийти під час прогулянки (обіду, після сну) – і прийшла! У що ви грали?
Я розумію, що тобі тут погано / не подобається, але ти вже потерпи / але так треба...	Це так цікаво, тепер ти як тато / мама теж ходиш на роботу. Ти у мене зовсім дорослий!
Що ви сьогодні робили?	Ви сьогодні ліпили чи малювали?
Що ви сьогодні їли?	На сніданок була каша чи яйце?
Навіщо ти мене дуриш! Цього не може бути! Навіщо ти брешеш! Це не красиво! (При буйних дитячих фантазіях.)	Те, що ти розповідаєш, це ж нібито вигадка. Адже так?!

Порядок оплати за харчування дитини:

- оплата вноситься в банк по квитанції до 20 числа за місяць наперед;
- перерахування оплаченої квитанції з причин хвороби дитини здійснюється у наступному місяці;
- батьки пред'являють оплачену квитанцію вихователю;
- пільгова оплата за дошкільний заклад надається після подачі завідувачу дошкільного закладу відповідних документів на пільги. Перерахунок

відбувається з моменту подачі документів;
- у випадку відсутності дитини в дошкільному закладі батьки повинні прийти за квитанцією і заплатити її, повідомивши про це вихователя.

Дитячий садок: для чого він?

У дитячому садку зростаюча особистість установлює систематичні зв'язки з дорослими і однолітками за межами своєї сім'ї, залучається до різних видів діяльності, оволодіває системою цінностей.

Група дитячого садка має два основних джерела впливу — це вихователь і самі діти.

Вихователь виступає насамперед джерелом пізнавальної інформації для дитини, моральних вимог, турботи про неї, підтримки і підкріплення її дій та вчинків. Приходить на допомогу, виявляє радість або занепокоєння з приводу її досягнень чи невдач.

Дитяча група — важливий чинник соціалізації зростаючої особистості. Вплив однолітка на дитину не менш значущий за роль дорослого у становленні малюка. Зокрема, зверніть увагу, як неоднаково

реагує дитина на одне й те саме зауваження і за змістом, і за інтонацією, залежно від того, хто його висловлює — дорослий чи одноліток. За словами польського психолога Кемпінські, малюк зростає у двох площинах: майже вертикальній, де, з одного боку, перебуває недосяжний напівбог — Дорослий, і в горизонтальній площині, де, з другого боку — він рівноправний партнер-одноліток.

Дитячий садок. Для чого він?

Незамінний вплив дитячого садка на самотійну активність дошкільника. Якщо сім'я опікується малюком, то дитячий садок значно більше довіряє йому, надає можливість виявляти власну ініціативу, незалежність, критичність.

Спілкування з дитиною вдома має низку особливостей. І найперше — це абсолютне розуміння батьками жестової мови дитини. За протягнутою дитячою рукою і певним відповідно інтонованим вигуком «У-у!» чи «М-м!» батьки чітко бачать потребу малюка і задовольняють її цілком. Наразі дитина росте з абсолютною впевненістю, що її розуміють. А мамині нарікання на те, що 1,5—2,5-річний малюк майже не говорить, розбиваються об її ж власну готовність зрозуміти свою дитину.

Натомість спілкування дитини з вихователями вимагає від неї висловлення своїх бажань, потреб, невдоволення, ставлення до предметів, подій та людей за допомогою слів. Тому постійне спілкування з вихователями і однолітками сприяє розвитку в неї мовлення — важливого засобу взаємодії, основи соціальної поведінки. Щодень дитина удосконалює вміння висловлюватись грамотно, чітко, зрозуміло, виразно, вправляється у вияві мовленнєвих і комунікативних здібностей, засвоює визнані в групі норми поведінки. Отже, головна перевага дошкільного навчального закладу — це можливість дитини щоденно повноцінно вільно спілкуватися з однолітками! В іграх з дітьми свого віку закладаються основи взаємодії з людьми, розвиваються вміння діяти разом, розуміти інших, допомагати і співчувати їм. Режим дня і дисципліна теж належать до переваг дитячого садка. Усі діти насправді дуже люблять порядок і режим, це батьки привчають їх до вільного плавання». Та й щоденні гарячі сніданки і обіди без домашнього печива, цукерок, сухариків з гамбургерами і жуйками підуть дитині лише на користь. Не секрет, що

мами вельми рано привчають малят до фаст-фуду. Окрім цього, дитина, що пройшла через дитячий садок, легше адаптується до шкільного навчання, більше пристосована до умов навчання в школі, зокрема таких:

- працювати в групі, тобто в одному темпі, заданому дорослим;
- працювати за інструкцією дорослого;
- прийняти узагальнене ім'я «діти» і реагувати на нього;
- вміти налагоджувати стосунки з однолітками і дорослими тощо.

Дошкільник, що йде у 1-й клас, оминаючи садок, частіше потерпає від зовнішньо заданих вимог до нього, його діяльності. Любов батьківська — почуття дорогоцінне, але воно не може замінити собою педагогічного вміння і педагогічної підготовки, якої почасти батьки позбавлені.

Дорогою до садочка

Вранці батьки поспішають на роботу, а діти — ні..

Для переважної більшості батьків довести дитину вранці до дитячого садка (навіть

якщо він розташований поруч з будинком чималою проблемою.

Що вже говорити про ті варіанти, коли дитячий садок розташований в іншому кінці села, куди добиратися довго?

Вранці малюки, які не виспалися, вередують, батьки починають нервувати, лаяти їх. У відповідь, діти ще більше хничуть, сльози котяться градом, а якщо ще й погода підвела, тоді — тримайся!

Кепський настрій на цілий день гарантовано! Як зробити дорогу до дитячого садка веселою й цікавою — і для дітей, і для дорослих?

Беріть ініціативу у свої руки!

Якщо ваша дитина ще зовсім маленька, ініціативу доведеться брати на себе.

Повільно плететься ззаду вас — влаштуйте гру Хто швидше добіжить до... того дерева, лавки. Забігає далеко вперед

— «Допоможи мені, синочку (донечко), обійти (і калюжі (кучугури, ями тощо)».

Повірте, спрацьовує. Крім того, і дитини формується почуття відповідальності за іншого, впевненості в тому, що вона вже підросла і може допомогти мамі, татові, бабусі обійти перешкоди або перемогти в забігу. У дитини кепський настрій — розкажіть казку або історію про подорожі

гномиків, про те, як зайчик, хом'ячок, лисенятко ходили до школи через небезпечний ліс тощо. Фантазуйте! Якщо дитина доросліша, нехай продовжить розпочату вами історію. Це не лише розвеселить її, а й допоможе розвитку її уяви й мовлення.

Повторюйте вивчені з дитиною віршики, співайте пісеньки або зіграйте в «Буріме»: нехай малюк скаже два слова, що закінчуються на співзвучний склад, а ви придумайте рядки, в яких ці слова римуються. Потім навпаки — ви загадуєте, а дитина «придумує». Наприклад, «бджілка» — «квітка». Один малюк 4-х років склав таке: «Пролетіла бджілка-а-а. І зраділа квітка-а-а!» І нехай спочатку це буде не дуже образно і складно — зате весело! Якщо вам доведеться тривалий час йти пішки, можна використовувати час, проведений в дорозі, з великою користю. Наприклад, помітити кілька кущів і звертати увагу дитини на ті зміни, які з ними відбуваються:

навесні — розпускаються бруньки, потім з'являються листочки; влітку все цвіте; восени — листя жовтіє, сохне і опадає тощо. Потім вдома можна намалювати те,

що ви бачите щодня, або вести щоденник спостережень.

Дорогою можна закріплювати з дитиною набуті нею вдома або в садочку знання. Наприклад, якщо дитина недавно ознайомилася з геометричними формами, можна по черзі з нею називати круглі предмети, потім — квадратні. Щойно малюк почав розбиратися в кольоровій гамі — попросіть назвати його предмети певного кольору, але не поспішайте. Нехай малюк засвоїть спочатку один колір, наприклад зелений, і називає предмети тільки ці кольору. За кілька днів — жовтий тощо.

Словесний поєдинок.

За нагоди можна пограти з дитиною у «Тварин». Ви називаєте якусь тварину, а дитина у відповідь називає тварину на ту букву на яку ваше слово закінчилося.

Наприклад, «вовк — коза». А якщо дитина ще мала, можна просто пограти у «слова» за тими самі правилами, називаючи без обмежень всі предмети, явища і на казкових героїв.

Якщо вам доводиться тривалий час стояти на зупинці в очікуванні транспорту, пограйте у «Фігури». Попросіть дитину показ як стояв би на зупинці зайчик. Нехай

стане у характерну для зайчика позу, потім трішки поскаче. Це не тільки пожвавить очікування а й допоможе дитині реалізувати потребу в рухах.

Поради щодо виховання у дітей почуття власної гідності і відповідальності за свою безпеку:

- Використайте будь-яку можливість, щоб висловити дитині свою любов.
- Оцінюйте кожную самотійну справу дитини позитивно.
- Намагайтеся помітити і похвалити дитину за зміни до кращого в її поведінці, навіть якщо вона дуже незначна.
- Пам'ятайте, що при частому зверненні до заохочення та похвали, Ви сприяєте розвитку у дитини впевненості в собі.
- Намагайтесь навчити дитину, як виправити неправильний вчинок.
- Висловлюйте своє ставлення до неналежної поведінки дитини ясно і

неоднозначно, залишаючи впевненість у вмінні дитини діяти правильно.

- Розмовляйте з дитиною в тоні поваги і співробітництва.**

- Залучайте дитину в процес прийняття рішень.**

- Пам'ятайте, що Ви даєте дитині зразок правильної поведінки.**

- Намагайтеся уникати порожніх погроз. Вчіть дитину прагнути до успіху, бо успіх, визнаний дорослим, є мірилом її цінності.**

- Рахуйтеся з думкою дитини. Бажано, щоб дитина мала можливість виразити своє невдоволення чи навіть обурення, коли вона повинна підкоритися правилам, що їй не до смаку. Залучайте дитину до вирішення будь-яких ситуацій.**

- Не допускайте рукоприкладства, криків, погроз та образливих слів – вони можуть тільки викликати у Ваших дітей негативні емоції і неприязне ставлення до навколишнього світу.**

- Не очікуйте від дитини виконання того, що вона не в змозі зробити; давайте їй посильні завдання та доручення.

Шановні батьки!

Пам'ятайте, що тільки любов і шанобливе ставлення до дитини сприятимуть вихованню особистості.